

334

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 maja 1994 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o połączeniu autostrad oraz budowie urządzeń odprawy granicznej dla nowego przejścia granicznego w rejonie Zgorzelca i Görlitz, sporządzonej w Warszawie dnia 29 lipca 1992 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 12 ustęp 2 Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o połączeniu autostrad oraz budowie urządzeń odprawy granicznej dla nowego przejścia granicznego w rejonie Zgorzelca i Görlitz, sporządzonej w Warszawie dnia 29 lipca 1992 r., nastąpiła w Bonn dnia 26

kwietnia 1994 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Zgodnie z postanowieniem artykułu 12 ustęp 2 powyższej umowy wchodzi ona w życie dnia 1 czerwca 1994 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

335

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 13 maja 1994 r.

w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych.

Na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji są obowiązane rzetelnie przedstawiać, poddawać analizie i dyskusji stanowiska zajmowane przez partie polityczne, ogólnokrajowe organizacje związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji wykonują obowiązek określony w ust. 1 w sposób umożliwiający przedstawienie zróżnicowanych stanowisk.

3. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji rozpowszechniające programy ogólnokrajowe informują o pracach naczelnych organów partii politycznych, ogólnokrajowych organizacji związków zawodowych i związków pracodawców, które dotyczą węzłowych spraw publicznych.

§ 2. 1. Telewizja Polska S.A. oraz Polskie Radio S.A. obowiązane są tworzyć i rozpowszechniać audycję umożliwiającą przedstawianie stanowisk partii politycznych w węzłowych sprawach publicznych.

2. Audycja jest rozpowszechniana w Programie I Telewizji Polskiej oraz w Programie IV Polskiego Radia raz w tygodniu, w wymiarze 45 minut, pomiędzy godziną 16.00 a 23.00.

3. Prawo do udziału w audycji mają partie polityczne i organizacje, które uzyskały w ostatnich wyborach do Sejmu co najmniej 400 tys. głosów.

4. Zarządy Telewizji Polskiej S.A. oraz Polskiego Radia S.A. dokonują podziału czasu antenowego w ramach audycji między uprawnione partie polityczne i organizacje proporcjonalnie do liczby uzyskanych głosów. Czas należny partiom politycznym lub organizacjom, które po wyborach połączyły się, przyznawany jest partii lub organizacji, która została utworzona w wyniku połączenia. Czas należny partii lub organizacji, która po wyborach podzieliła się, przyznawany

jest łącznie partiom lub organizacjom powstałym w wyniku podziału.

5. Partia polityczna lub organizacja ma prawo do czasu antenowego w każdej audycji. Wykorzystanie czasu antenowego rozliczane jest odrębnie dla każdego miesiąca kalendarzowego.

6. Kolejność korzystania z czasu antenowego w ramach poszczególnych audycji ustalana jest w drodze losowania.

7. Telewizja Polska S.A. i Polskie Radio S.A. tworzą audycje w konsultacji z pełnomocnikami partii politycznych i organizacji, o których mowa w ust. 3.

§ 3. Telewizja Polska S.A. i Polskie Radio S.A. obowiązane są tworzyć i rozpowszechniać cykliczną audycję publicystyczną poświęconą krajowym wydarzeniom politycznym.

§ 4. W celu prezentowania stanowisk dotyczących węzłowych spraw publicznych przez partie polityczne reprezentowane w Sejmie i w Senacie Telewizja Polska S.A. i Polskie Radio S.A. obowiązane są bieżąco przedstawiać prace Sejmu i Senatu w formach programowych ustalonych w porozumieniu z prezydiami Sejmu i Senatu.

§ 5. 1. Przepisy rozporządzenia nie naruszają uprawnień do rozpowszechniania audycji wyborczych przysługujących z mocy odrębnych przepisów partiom politycznym i innym organizacjom uczestniczącym w wyborach do Sejmu, Senatu, w wyborach na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz w wyborach do samorządu terytorialnego.

2. W okresie kampanii wyborczej przed wyborami, o których mowa w ust. 1, oraz w związku z referendum lub konsultacją społeczną jednostki publicznej radiofonii i telewizji są obowiązane przygotowywać specjalne audycje przedstawiające stanowiska partii politycznych.

3. W okresie rozpowszechniania audycji wyborczych audycje, o których mowa w przepisach § 2, nie są rozpowszechniane.

§ 6. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji okresowo ocenia wykonywanie przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji obowiązków wynikających z rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii właściwych rad programowych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:

R. Bender

336

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 13 czerwca 1994 r.

w sprawie ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: prezes Trybunału Konstytucyjnego
A. Zoll,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: Z. Czeszejko-Sochacki (sprawozdawca), T. Dybowski, L. Garlicki, S. Jaworski, K. Kolasiński, W. Łączkowski, F. Rymarz, W. Sokolewicz, J. Trzciński, B. Wierzbowski, J. Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniach 4 i 11 maja oraz 8 i 13 czerwca 1994 r. w trybie art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470 i z 1993 r. Nr 47, poz. 213) wniosku Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 1994 r. o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 40, poz. 271, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198), a w szczególności o ustalenie:

1. Czy zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej określenie „dane identyfikujące funkcjonariuszy tych organów i osoby współdziałające z organami ochrony bezpieczeństwa publicznego, wykonujących zadania z zakresu wywiadu i kontrwywiadu” należy rozumieć jako obejmujące wszystkich funkcjonariuszy organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz wszystkie osoby współdziałające z organami ochrony bezpieczeństwa publicznego czy też jedynie funkcjonariuszy wywiadu i kontrwywiadu oraz osoby z nimi współdziałające?

2. Czy pojęciem tajemnicy państwowej obejmuje się także osoby, które były w przeszłości funkcjonariuszami

organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego, oraz osoby, które w przeszłości współdziałały z organami ochrony bezpieczeństwa publicznego?

ustalił:

1. Określenie „dane identyfikujące funkcjonariuszy tych organów i osoby współdziałające z organami ochrony bezpieczeństwa publicznego, wykonujących zadania z zakresu wywiadu i kontrwywiadu”, zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 40, poz. 271, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198), należy rozumieć jako odnoszące się nie do wszystkich funkcjonariuszy organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego i osób współdziałających z organami bezpieczeństwa publicznego, lecz jedynie do tych, które wykonują zadania z zakresu wywiadu lub kontrwywiadu.

2. Pojęcie tajemnicy państwowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 40, poz. 271, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198), nie obejmuje danych identyfikujących osób, które w przeszłości były funkcjonariuszami organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego albo które z tymi organami współdziałały, chyba że osoby te wykonywały zadania z zakresu wywiadu lub kontrwywiadu, a ujawnienie tych danych mogłoby narazić na szkodę obronność, bezpieczeństwo lub inny ważny interes Rzeczypospolitej Polskiej.

Przewodniczący: *A. Zoll*

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *Z. Czeszejko-Sochacki, T. Dybowski, L. Garlicki, S. Jaworski, K. Kolasiński, W. Łączkowski, F. Rymarz, W. Sokolewicz, J. Trzciński, B. Wierzbowski, J. Zakrzewska*

337

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 15 czerwca 1994 r.

w sprawie ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni art. 71 ust. 3 w związku z art. 86 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego
— J. Trzciński,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: Z. Czeszejko-Sochacki, T. Dybowski (sprawozdawca), K. Kolasiński, W. Łączkowski, F. Rymarz, W. Sokolewicz, B. Wierzbowski, J. Zakrzewska